

Erik Poulsens arbejdsliv

40 år som landpost

Som 15-årig kom jeg ud at tjene ved landbruget. Jeg arbejdede på forskellige gårde og var indstillet på at blive landmand. Som 18 årig kom jeg hjem for at hjælpe min far. Han havde ejendommen, der senere blev til Middelfartvej 410 i Blommenslyst. Men jeg kunne jo godt se, at det ville blive svært at spare penge op til at købe eget landbrug.

I 1959 søgte jeg derfor ind til Postvæsenet. Jeg kom op til nogle optagelsesprøver, som jeg bestod. Der var ikke på det tidspunkt nogen ledige ruter, så jeg måtte vente, til der blev noget.

Postmester Grauslund i Odense havde fået den gode ide, at der manglede et posthus i Blommenslyst. Blandt flere ansøgere faldt valget på Middelfartvej 410, der jo var min fars ejendom, og min far blev postekspeditør. Det var heldigt for ham, da han havde fået dårlig ryg og derfor havde svært ved at passe landbruget.

Der blev oprettet to postruter; ruter, der tidligere havde hørt under Holmstrup og Korup. Jeg fik så den ene rute, men jeg skulle først på indøvelse på Holmstrup station for at lære at være post. Det blev tre dage med Post Sørensen og derefter en dag alene. Det var hårdt; der var jo ingen gadenavne eller husnumre, kun stednavne. Næsten alle holdt Fyns Tidende og der var også mange ugeblade, så det var med at holde ørene stive. Man lærte også, som Post Sørensen sagde: ”Du må aldrig tage et æble eller andet, der ligger i haven, medmindre folk tilbyder dig det”.

Den 1. september 1960 startede postekspeditionen op i en af stuerne på min fars gård, der var lavet om til kontor. Jeg skulle starte som aspirant. Det skulle man være i 2 år, inden man kunne blive fastansat

Min kollega var Karl Hansen, der kom fra Holmstrup og min bror Arne skulle afløse i ferierne. Min rute var Ravnebjerggyden, Middelfartvej på begge sider fra kroen til kommunegrænsen til Vissenbjerg, Radby, Spedsbjerg, Gundersø, Ubberud, Hovhavevej og lidt af Kalørvej. Jeg havde over 100 Fyns Tidende med. Det fyldte godt på cyklen.

Det største arbejde var dog, når der skulle udbetales folkepension. Da havde vi mange kontanter med ud. Folk og alle forretninger betalte deres regninger til landposten.

Da jeg startede, var der 2 købmænd i Ravnebjerg, en i Spedsbjerg, købmand Bertelsen i Ubberud, samt Ubberud Brugsforening. De fleste penge var i kontanter, så man fik lært hovedregning. Der var jo ikke noget der hed lommeregner. Vi skulle også opkræve penge for rigstelefonen en gang hvert kvartal, og vi skulle føre avis og ugebladsregnskab.

Til jul var der jo rigtig meget post, så det var nogle meget lange arbejdsdage, og man var meget træt, når man kom hjem. Jeg var så heldig, at Preben Jønsson, der havde bil, tilbød at køre for mig de sidste dage før jul. Han havde jo fri, da han var lærer på Ubberud skole.

Jeg havde mødt Ulla og vi byggede hus på Vejrup Vej. Vi blev gift i 1963 og har derefter fået tre drenge. Til vores bryllup havde beboerne på min rute samlet ind til en gave til os. Vi inviterede derefter dem, der havde givet til gaven, til en sammenkomst i forsamlingshuset.

I 1965 var der kommet nogle ruter med bil. Jeg var en af de første, der fik bil. Det var en stor hjælp.

Jeg skulle selv hente min bil på Amager, så jeg fik lært bilen at kende, inden jeg skulle ud at køre post i den. Ruterne blev dog større. Nu fik jeg også Dyregravvæde, Horsehaven, Blæsbjergvej, Troelse samt Ryggemose med. Nu skulle vi også have alle pakker med. Det var også en stor hjælp til kunderne. Da vi cyklede, havde vi kun de pakker med, vi kunne have på cyklen.

Erik Poulsen (Privateje)

Karl Hansen stoppe i 1970, og vi fik i stedet C.O. Pedersen. Senere blev Blommenslyst postdistrikt udvidet med Vejrupområdet, og Harry Hansen blev ansat. Han blev afløst af N.J.Lund og senere Børge Lund. Åge Rasmussen blev reservepost.

Efterhånden blev arbejdstiden nedsat, så der blev taget lidt fra de tre ruter og oprettet et lille såkaldt stødpudedistrikt. Det fik Ulla Poulsen, der ellers var hjemmegående, lov til at køre.

Ved årsskiftet 1986-1987 blev der igen lavet om, da Postekspeditionen lukkede, og vi blev flyttet til Tarup Centret, hvor vi var en kort tid, inden vi flyttede til Postcenter Nord, hvor også postbudene fra Næsby, Tarup og Odense Vest blev samlet. Vi kæmpede for at få lov at beholde vores postnummer 5491. Det lykkedes, og det gælder også i dag.

Jeg har haft mange sjove oplevelser gennem årene. Som da jeg kom med folkepensionen til en ældre dame. Hendes mand var død, så hun havde flyttet næsten alle møblerne ind i én stue for at holde varmen. Så når jeg kom med pensionen, skulle jeg krybe over bag i stuen og hente hendes store prangertegnebog. De havde stået på torvet, derfor den store tegnebog. Den skulle jeg lægge pengene i. Jeg sagde, det er farligt at have så mange penge hjemme. Men hendes kommentar var, at hvis de blev væk, kunne det kun være dig eller Aksel Bager, da I er de eneste, der ved, hvor de er.

På Ubberud Plejehjem, hvor jeg omdelte aviser, boede der på et tidspunkt en 83 årig mand, som jeg kendte fra min ungdom. På hans værelse på første sal mod Middelfartvej lå der en stor kikkert på bordet, så jeg spurgte, om han var fugleinteresseret. Han sagde, at jeg skulle komme lidt før næste dag. Næste dag forstod jeg hvorfor! Overfor på den anden side af Middelfartvej stod fru en op og stod i bar figur.

En anden ting var, når der blev holdt fødselsdag eller andre mærkedage. Da blev jeg næsten altid inviteret ind til både kaffe og frokost. Det kunne lade sig gøre dengang, da turen bare skulle gøres færdig senere.

Ved juletid fik jeg altid småkager og alt andet godt. Jeg husker Ingrid Nielsens makroner og Birthe Færings specielle kager, der skulle blødes op i portvin.

Når vinteren var værst med masse af sne, har jeg mange gange siddet fast i store snedriver, men alle de landmænd, som havde traktor, har trukket mig fri på et eller andet tidspunkt eller hjulpet mig med de sidste aviser. Så det var ikke mange, der ikke har fået deres post.

Sidste arbejdsdag (Privateje)

Det vigtigste for mig, da vi flyttede til Tarup, var at jeg fik lov at beholde min rute. Der er ikke mange, der har været så heldige. Jeg gik stor set den samme rute i 40 år. Jeg har også mødt mange, der spørger, om jeg kan kende dem, da jeg har gået post hos deres forældre, da de var børn. Men de har tit forandret sig, så det kan være svært at kende dem som voksne.

Da jeg startede fik jeg ca. 900 kr. i løn om måneden. Efter 10 år var lønnen steget til ca. 9.000 kr.. Da jeg sluttede i år 2000, var lønnen ca. 16.000,- kr. Jeg sluttede 1. september 2000, og den sidste dag jeg gik, havde beboerne på Husemosevej dækket stort udendørs kaffebord med rundstykker og Gammel Dansk.

Næsten alle, der boede på vejen, var samlet. De havde bedt Stiftstidende være der, og de tog billeder, der kom i avisen. Jeg var meget rørt og overrasket. Jeg kan kun være taknemlig for de 40 år i postens tjeneste.

Posten sorteres (Privateje)